

CUPRINS

	Prolog	7
CAPITOLUL 1	Introducere: victoria Babilonului	17
CAPITOLUL 2	Statuia gigantică și muntele	29
CAPITOLUL 3	La pas prin cuptorul de foc	49
CAPITOLUL 4	Copacul din mijlocul pământului	65
CAPITOLUL 5	Mâna care scrie	83
CAPITOLUL 6	Leii fermecați	95
CAPITOLUL 7	Patru fiare și un Fiu al omului	107
CAPITOLUL 8	Războiul de Kippur	129
CAPITOLUL 9	Recviem pentru un Mesia	143
CAPITOLUL 10	Preotul cu ochi de foc	165
CAPITOLUL 11	Războiul lumilor	175
CAPITOLUL 12	Victoria Ierusalimului	189

CAPITOLUL 2

STATUIA GIGANTICĂ ȘI MUNTELE

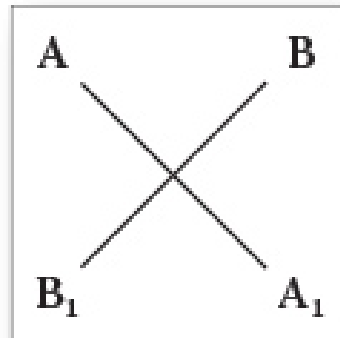

Trei ani au trecut de la sosirea robilor aduși de la Ierusalim¹. Suntem în anul 603 î.Hr. – momentul în care se încheie relatarea din capitolul anterior (Daniel 1:18,19). Daniel și prietenii lui tocmai au absolvit școlile din Babilon și au trecut cu brio de examinarea împăratului. De acum înainte, ei fac parte din rândul haldeilor. Apoi, are loc un eveniment cu repercusiuni cutremurătoare. Nebucadnețar este frământat de un vis care îl tulbură nu doar pe el, ci întreg imperiul. Astăzi, am pune astfel de vise pe seama subconștientului, a unor întâmplări din vremea copilăriei sau poate chiar a unei cine copioase. Pe vremea aceea însă, în special în Babilon, societatea privea pozitiv visele, considerându-le înștiințări divine, și uneori le aduna în „cărți ale viselor”. Oamenii mergeau până într-acolo, încât își petreceau noaptea în temple pentru a primi mesaje de la zei. Astfel, emoția împăratului nu ar trebui să ne surprindă. „Duhul îi era tulburat” (Daniel 2:1). Verbul *titpaem*, folosit aici pentru a exprima sentimentele împăratului, derivă dintr-o rădăcină care înseamnă „bătăia pașilor”, sens apropiat, probabil, de sunetul bătăilor inimii lui Nebucadnețar. Împăratul nu este interesat aici doar de semnificația visului, ci și de conținutul lui. „Duhul îmi este tulburat și aș vrea să știu visul acela” (vers. 3) sună, în traducere literală, astfel: „Inima-mi bate să cunosc acest vis.”

I. UN VIS UITAT

Împăratul babilonian își aduce aminte că a visat ceva și e conștient de importanța visului, dar i-a uitat conținutul. Avem de-a face cu un paradox bizar. Evident, cum ar putea Nebucadnețar să fie conștient de

STRUCTURA LUI DANIEL 1

A Deportarea (vers. 1, 2)

- a) O dată: al treilea an al lui Ioiachim
- b) Babilonul cucerește Ierusalimul
- c) Domnul „a dat” (*ntn*)

B Alienarea (vers. 3-7)

- a) Hrana hotărâtă (aluzie la Creator; cf. Iona 2:1; 4:6,7)
- b) O perioadă: 3 ani, motivul sfârșitului
- c) Numele le sunt „puse”, sau „hotărâte” (*sam*)

B₁ Rezistența (vers. 8-16)

- a) Daniel „s-a hotărât” (*sam*)
- b) Hrana cerută (aluzie la Creator; cf. Geneza 1:29)
- c) O perioadă: 10 zile, motivul sfârșitului

A₁ Eliberarea (vers. 17-21)

- a) Evreii „cuceresc” Babilonul
- b) Dumnezeu „a dat” (*ntn*)
- c) O dată: primul an al lui Cyrus

Cu toții am auzit de Apocalipsa lui Ioan, dar cât știm despre Apocalipsa Vechiului Testament – cartea proferului Daniel? Tradiția creștină îl consideră un profet de referință, atrăgând interesul filosofilor creștini, printre care Hippolytus, Hieronymus sau Tommaso d'Aquino, dar și al liderilor de mai târziu ai Reformei (Luther, Calvin etc.). Diverse secvențe din cartea lui Daniel se regăsesc chiar și în tradiția islamică.

Trecând de domeniul tradiției religioase, au existat și filosofi ca Spinoza, psihologi ca Jung sau oameni de știință ca Newton care au manifestat un interes deosebit pentru cartea lui Daniel. Aceasta a constituit o sursă de inspirație și pentru poeți sau artiști, ca Darius Milhaud sau Louis Armstrong. Pictori ca Michelangelo, Rembrandt, Rubens sau Delacroix au creat capodopere care nu doar că descriu scenele extraordinare ale miracolelor, ci îndrăznesc chiar să dezvolte ciclurile profetice ale cărții. Cu adevărat, cartea lui Daniel nu aparține în exclusivitate tradiției religioase, ci și moștenirii seculare.

Seris de un savant creștin de origine evreiască, acest comentariu proiectează o lumină nouă asupra enigmelor cuprinse în cartea lui Daniel. Autorul re-crează lumea Babilonului, explică aluzii obscure și găsește tipare ascunse care ne ajută să limpezim sensul profețiilor. Activitatea lui de cercetare în domeniul surselor ebraice și cunoașterea limbilor de origine fac din această carte o contribuție valoroasă.

Jacques B. Doukhan are un doctorat în limbă și literatură ebraică la Universitatea de la Strasbourg și un al doilea doctorat în exegeza Vechiului Testament la Universitatea Andrews, unde predă în calitate de profesor de exegeză a Vechiului Testament și de studii iudaice. Este editorul a două jurnale, *Shabbat Shalom* și *L'Olivier*, și autorul mai multor cărți, printre care se numără *Drinking at the Sources* (un eseu asupra dramei iudeo-creștine), *The Genesis Creation Story: Its Literary Structure*, *Ecclesiastes: All Is Vanity*, *Hebrew for Theologians* și *Secrets of Revelation*, publicată în limba română în aceeași serie cu volumul de față, sub titlul *Enigmele Bibliei – Cartea profetică Apocalipsa*.